

- Title – अज्ञात
- Accession No – Title –
- Accession No –
- Folio No/ Pages –
- Lines-
- Size
- Substance Paper –
- Script Devanagari देवनागरी
- Language – संस्कृत
- Period –
- Beginning –
- End –
- Colophon-
- Illustrations -
- Source -
- Subject -
- Revisor -
- Author -
- Remarks- अपूर्णा

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ह.प्र.
१४

रंगरुतिमानुषाणां भवेदणुतामुपैति स्ववृत्तिनिर्वोहपरे चरक्तचयो
 मिमालाकुलितां चला स्यात् आर्तनादमधिकं प्रकुर्वतां हस्तपादगल
 रंध्रपीडनात् यंधिनमिनस्वरं नृणामहंसप्ररोहति पुनर्न जन्मना आ
 स्थानमालोक्य दृष्ट्वा मर्षयति वंधुरे प्रादौ मुकु रंगरुता भवती वंधु
 रा गृहीत्वा वलोक्य च प्रकाशम् भवति मिश्रजला करवत् प्रहृष्टप
 ने मुहाकिदंतपेक्वा मितादप्यनेनैव नृमह आ ज्ञो राजा मो व्याधि
 सिंधो भवदधिष्ठाने कुट्टिन्यासि मिश्रकुलता व्याधिः कथमग्निवर्त्ता
 शलाका स्थिरहस्तेना स्यात् लोचनद्वयेनारकामध्येन दीयते चक्षुषोर
 भगवन्ति मिश्रकुलाक्षी खल्वहृदप्येवमस्वाकृतिनपश्यता

भगवन्तिमिराकुलाक्षीखल्वहं दर्शयेमखाकृतिं न पश्यो
 मि तद्दृश्यं गच्छातु महाराजः ४८ =

लि० चं०
२२

सत्यं आनुरागतकसुतः २=

2

X

कः धारणेनेत्रे च दत्तव्यः सद्यः श्लेष्मविनाशकृत वंधुरा संच्छेदुरांतत्र
मुक्षो नेपत्ये कलकल राजा आकाशे कर्णदत्त्वा आकर्ष्य प्रकाशम् अ
ये प्रतीहार अनुसर कोमे दर्शनायी हारितं प्रवेशय प्रविश्य प्रतीहारः जं अ यदा ज्ञापयति
रावेदिमहार आति निष्क्रम्य सम्यगवलोक्य च पुनः प्रविष्टः प्रकाशम् महाराजः २=
देओरत्नकक्षोल्लसमाना विदो रक्षेन अवतत्रेण शोणितशरीरेण
अचरणगहिदो समागतो वहदि राजा प्रवेशय प्रतीहारः तथा कृत्वा
देओरयो रत्नकक्षोल्लोत्ततः प्रविशति रक्तलिप्तांगेन बोरेणां च
लेगही तोरत्नकक्षोल्लः परिक्रम्य संस्कृतमाश्रित्य पठति मयितु
देवरत्नकक्षोल्लनामाना पितृशकेन नगरजनेषु शोणितशरीरेणां च लेन गहीतः समागतो वर्तते ४=
देवरत्नकक्षोल्लः २=

लि० बं०
२६

३

तसे ३४

पृथिवीत्यस्याद्योत्तरातं जपः सहस्रं वा एकोत्तरं दृष्ट्वा लिंगानि कुर्यात् द्वाविंशतिदिनमारभ्य एकैकं दृष्ट्वा
 सैनलिंगानि कुर्यात् यावद्विंशं भवति तावत्सहस्रं द्वेकादशान्योऽप्रभये कं कुर्यात् पालाशपुष्प
 दधिमधुघृताक्तमन्नं नैवेद्यं यो रुद्रोऽप्रभो योऽप्रभुः योऽधिष्ठाता योऽविष्ठा भवना वित्रो रुद्राय नमो
 नमो अस्तु इति चरितं रुद्रमष्टसहस्रं तपेत् इति कामना भेदेन पूजा प्रकारः अथ कामना
 भेदेन संख्यामात्रभेदः एकं यापहरं द्वि लिंगं श्रीकरं त्रि लिंगं सर्वकामं विद्या कामं स
 हस्रं स्त्रीकामं पंचरातं पुत्रकामं सहस्राणं पंचदश कन्याकामं द्वा सहस्रं भूकामं द्वा सह
 स्रं राज्यकामं द्वा सहस्रं तीर्थयात्राकामं पंच सहस्रं सुहृदकामं सहस्रं वस्त्रकामं द्वा
 तं राज्यकामं लक्षं मारणसप्त सहस्रं उच्चादने सौम्य सहस्रं सभने सहस्रं कारागृह मोच
 ने अष्टयुतं निगड मोचने सौम्य सहस्रं पंच सहस्रं वा चारभेदे द्वे राते डाकिन्यादिभये पंचरा
 तं सहस्रं वा राजभये अष्टयुतं दारिद्र्य मोचने पंच सहस्रं सर्वकामे अष्टयुतं वंध्यायाः पुत्रका
 मे अष्टयुतं त्रयं कन्यायाः पतिकामे अष्टयुतं मातृकामे लक्षं इति संख्यामात्रभेदः अथ का
 मना भेदेन लिंगभेदः सो वरं सो भाग्यकरं राजमं यत्रास्करं ताम्रमयं पृष्टिकरं पैत्रिल
 नुष्टिकरं कांस्यमयं कीर्तिकरं लौहमयं मारणकरं सीसमयं प्रायुःकरं पाषाणमयं पुण्य
 करं काश्मीरं श्रीकरं मारकशांतिकरं स्फाटिकं वरुणमयं चंद्रमयं पोषण
 करं कपूरमयं शान्तिकरं मुक्तमयं श्रेयस्कं पारदं सर्वसिद्धिकरं चंदनमयं चरनाश

 ५०
२६

लक्षणसंयुतं पूजयस्वाति यत्नेन सार्द्धं संवत्सरावधि सनत्कुमारसंहितायां यथा नदीषु सर्वा सुगंगा
श्रेया सरिद्धरा तथा सर्वेषु लिंगेषु पार्थिवं श्रेष्ठं मुच्यते यथा सर्वेषु मंत्रेषु प्रणवा हि महान् स्मृतः त
था सर्वेषु लिंगेषु पार्थिवं वाराधनं पुष्पधनधान्या विवर्द्धनं प्रविद्धं विदं श्रीदं कार्यसाधकं सत
तैः यः कृत्वा पार्थिवं लिंगं पूजयेत् पुनर्वेदिकं अनेनैव स्वदेहेन रुद्रं संतिष्ठते ध्रुवं मृण्मये लिंगं
गमभ्यर्च्य पुरातनस्मीः प्रयत्नतः जाता सोभाग्यसंपन्ना महादेव प्रसादतः लिंगे जावालोपनि
यत्साध्वी मम ज्ञानस्य सिद्धये प्रधानसाधनान्याह हि जानामादरेण तु अविमुक्तं मम दोषं मम
नाम परमशुभं तान् रुद्रिय जाप्यं च तथा सन्यासं मुत्तमं भस्मनो ध्यानं चैव त्रिपुंड्रं च धा
रणं रुद्राक्षधारणं साक्षात्तया पार्थिवं पूजनं भस्मसंपादनं ध्यानं मन्त्रैर्वै परमस्य च एता नि सा
धनान्याह प्रधानानि मन्त्रप्रिये यथा लब्धोपचारैश्च यो इन्द्रोः श्रद्धया युतः पूजयेत् पार्थिवं लिंगं वे
दोक्तविधिना हि जः अथ कामनाभेदेन पूजा प्रकारश्चात्तोरुद्रयोर्मन्त्रैः रुद्रमोचनकामे
श्रेकत्रातपिनपर्यंतं प्रत्यहमेकं लिंगं गृह्णीत पुष्पं घृतं नैवेद्यं अनुरागप्रसिद्धिर्नृणां परस्मि
न्मृतीये लोके अनुरागः स्याम ये देवयाना उत्तपितयानाः सर्वान् पथो अनुरागप्रसीये मेति नृ
वश्च यो नृराजं जयेत् पुत्रकामस्तु द्वित्रातपिनपर्यंतं प्रत्यहं लिंगद्वयं कुर्यात् पंचामृतेनाभि
षेकः महिनकापुष्पं गुडोदनं नैवेद्यं कांशात्कांशात्परोहतीं पुरुषः परस्परिः एवानोर्ध्वं प्र

४४

निं० चं०
२८

६० ६०

ननु सहस्रेण वा ने न चेति शतमष्टाधिकं जप्त्वा यात्रा तेन प्रपन्नोऽपि सहस्रेण विरोहसितस्यास्ते देवी वृके
विधेम हविषा वयमिति मंत्रेणाद्यो जप्त्वा जपेति पूर्वमंत्राष्टक्या पूर्वमंत्राष्टक्या कन्याकामस्तु त्रिश
तदिनपर्यंतं लिङ्गत्रयं कुर्यात् कर्पूरीरपुष्पं त्रिकैरनेवेद्यं यावतीरनी कन्याचित्रायुः सरस्वतीवीर
पत्नी धियं धातुं गनाभिराच्छेदुं शरणांशं सौवा दुग्धं गुणते शर्मयुधं ६० सदिति मंत्रम
ष्टोत्तरं जपेत् प्रव्यकामस्तु चतुःशतदिनपर्यंतं चत्वारि लिङ्गानि कुर्यात् पालात्रा पुष्पं क
दलीनेवेद्यं श्रीसुक्तं प्रत्यहं द्वादशवारं पठेत् विवाहकामस्तु पंचशतदिनपर्यंतं प्रत्यहं पंच
लिङ्गानि कुर्यात् चपकपुष्पं पायसनेवेद्यं गोदीर्घमासलीनानि तद्वात्येकपदी द्विपदी सा
चतुष्पदी त्र्यष्टापदी नवपदी बभ्रुमिवी सहस्राक्षरापरमेव्यामन् इति मंत्रं प्रत्यहं मष्टोत्तरं
जपेत् कलहनिवृत्तिकामः त्रिशतादिनपर्यंतं दल्लिङ्गानि कुर्यात् वकुलपुष्पं मधुनेवेद्यं
मुचामित्वा हविषेति सुक्तं दशधा प्रत्यहं पठेत् तीर्थयात्राकामः पंचशतदिनपर्यंतं प्रत्य
हं दल्लिङ्गानि कुर्यात् शतपत्रपुष्पं दध्वादननेवेद्यं प्रत्यहं रुद्रैकादशिनी जपेत् रुद्रैकाद
शिनी जपप्रकारस्तु मन्त्रे रुद्रकल्पे दुष्टव्यः विद्याकामस्त्रिशतादिनपर्यंतं त्रयो लिङ्गानि
प्रत्यहं कुर्यात् विष्णुपत्रपुष्पं चणकपिष्टलवऽकनेवेद्यं ६० धं दसा मधुभो विष्णुरूपः ६
दोभ्यो धामृतोत्सवं भूव समं प्रो मेधया स्मरणेन प्रमृज्य देवधारणो भूयासं त्रासीरमेविच
र्यं गजिकामे मधुमत्तमा कर्णाभ्यां भूदिविभुतं व्रजणः कोशो सिमेधया पिहितः श्रुतं मे गो

५गी
२८

पाय आवहन्ती वितन्वाना कुर्वाणा चौरमात्मनः वासां सिममगावश्च न्नपाने च सर्वदा ततो मे श्रि
 यमावहन्ती वितन्वाना कुर्वाणा चौरमात्मनः वासां सिममगावश्च न्नपाने च सर्वदा ततो मे श्रि
 हा यज्ञो जनेना निखा हा प्रमायंतु ब्रह्मचारिणः स्वा हा शमायंतु ब्रह्मचारिणः स्वा हा यज्ञो जने
 शानिखा हा श्रयान्वस्य सोमानिखा हा समो भू भग प्रविश स्वा हा तस्मिन्सहस्रशखे विभागा
 हन्त्व धिमृते स्वा हा यथायः अवतो याति यथायासा अहर्जवं एवंमा ब्रह्मचारिणः धानरायंत
 सर्वतः स्वा हा प्रतिवेदोति प्रमाभा हि प्रमाद्यस्वेत्यनुवाक प्रत्यहं द्वाधा पठेत् अपमृत्यु हर
 णकामः एकत्रात दिनपर्यंतं नवलिङ्गानि कुर्यात् धन्तरपुष्पं दध्यादनं नेवेद्यं अवकं यज्ञो
 महे सुगंधि पुष्टिवर्धनम् उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतादि तिमंत्रमष्टोत्तर
 ज्ञाने जपेत् दुरगतस्यागमनकामः वर्धमेकं द्वालिङ्गानि कुर्यात् कांचन वृक्षपुष्पं अपूपने
 वेद्यं रुद्रैकाक्षिनी जपः दारिद्र्य निवृत्तिकामः षण्मासपर्यंतं प्रत्यहं एका द्वालिङ्गानि कु
 र्यात् रक्ताक्षं द्रोणपुष्पं वा भुजान्नं नेवेद्यं गोघृताक्तं नेमो हिरण्यवो ह्वे सेनान्ये दिक्षा च
 पतये नमो नम इत्युचं अष्टोत्तरज्ञानं प्रत्यहं जपेत् कामाग्रूप तितस्य मोक्षकामः एकवि
 शतिदिनपर्यंतं शकोत्तरवृद्ध्या एका द्वादिनंततः द्वादशमासपर्यं के कं ह्रासेनेत्येवं एकवि
 शतिदिनपर्यंतं सोमा रुद्राधारयेथा मिति रुक्मस्परका द्वावां जपः भूस्थां वक्षस्पतु स्वाना

वः आध्यात्मिकं चाधिदेवं दुःस्वचैवाधिभौतिकं देवादीनां विदित्वैवं मोक्षार्थं शिवमर्चयेत् न ।
 आत्मैरे वरुणोक्तेन किं विप्रमहादेवस्य पूजनान् निरुद्धोऽपि विमुच्येत स्वसंसारमहोदधेः सौर
 पुराणे येन राः सकृदप्यत्र पूजयन्ति त्रिलोचनम् तेन न्यासे महात्मानं सैकृतायाश्च पण्डिताः
 सकृन् पूजयन्ते यस्तु भगवन्तमुपापतिं अण्णश्च मेधादधिकं फलं भवति नारद अप्येकदिव
 संभक्त्यायः पूजयन्ति शंकरं सोऽपि याति शिवस्थानं किं पुनर्वरुणोर्चनात् जीवितं च वलं
 ज्ञात्वा पञ्चपत्रद्वयं नृते दुर्गं नान्द्रकात्ततः कुर्याच्छिवार्चनं भवत्यन्तमुत्तमं स्वस्थानं
 भीरुणां देहिनां मुने नस्मादिमो च कंतेषां शिवलिंगस्य पूजनं शिवपुराणे यावन्नाभ्ये
 तियावन्नाभ्येति वैजरा यावन्नेन्दियवेक्तव्यं तावच्छिवमर्चयेत् ये यजन्ति न देवैरा विष
 यासक्तमानसाः शोचन्ति ते मृताश्चैव पकमग्ना गजा इव कालः सन्निहितो पायः सपदः प
 दमापदां समागमाः समगमाः ज्ञात्वा शिवमर्चयेत् भक्त्या शिवं भजेद्यस्तु महापातकं
 वानपि सोऽपि याति परस्थानं त्रिसप्तपुरुषान्वितं किं वरुणा वेदिकेष्वथैषु वात्रास्त्रेषु वा
 वाराधनप्रसंगेनास्ति सप्रदेशो दुर्लभतर एव तस्माद्देवतातत्परं रिप्यज्य उमासहायः
 सदा शिव एव पूज्य इति सिद्धं तत्र शिवपूजनं लिंगे कार्यं उत प्रतिमाया मिति विचार्य

लिं० चं०

२२

ने विद्येश्वरसंहितायां वेरमात्रे तसर्वत्र पूज्यते देवतागणाः लिङ्गे चैव हि सर्वत्र कथं संपूज्यते त्रिव
इति शैवोक्तं नकादिभिः पृष्टे स्तुत उवाच त्रिवैको द्विविधः प्रोक्तो निष्कलः सकलस्तथा निष्कलत्वा
न्निराकारं लिङ्गं तस्य संगतं सकलत्वात् तथा वेरसाकारं तस्य संगतं त्रिवस्वरूपत्वं नि
ष्कलत्वाच्च निष्कलं लिङ्गं तस्यैव पूजायां सर्ववेदेषु संमतं सकलाकलत्वं त्वज्जीवत्वा
भयः त्रिवः तस्माद्विङ्गे च वेरे च त्रिवः संपूज्यते जनैः अवलत्वात्तदभ्येष्ट्या निष्कलत्वं न हि
काचित् तस्मान्ने निष्कले लिङ्गे नाराधयते सुरेश्वराः अवलत्वाच्च जीवत्वात्तथा न्येदेवतो
गणाः सर्वे सकलमात्रत्वात् त्रिवैरमात्रके त्रिवस्योभयं रूपत्वाच्च लिङ्गं वेरं च पूज्यते न
त्रैव त्रिवेनोक्तं लिङ्गे वेरे च मेतल्येयं जनां लिङ्गमुत्तमं तस्माद्विङ्गं परं पूज्यं वेदादपि
मुमुक्षुभिः वेरं प्रतिमा तदुक्तं ममुरको राटीकायां कुत्सितं वेरं वारीरं यस्यासौ कुवेर इ
ति त्रिवमूर्त्यपेक्षया लिङ्गपूजायां विरोधो महाभारते द्रोणपर्वणि व्यासेनोक्तो अश्वत्था
मानं प्रति देवदेवत्वमेयात्मभ्यज्यो विष्णुरव्ययः सर्वरूपं भयं शोच्यते लिङ्गे च यत्ति तं प्र
भुमिति तत्रैव कृष्णार्जुनगौरवकथने जन्मकर्मतपोयोगास्तयोस्तव च पुष्कलाः
ग्राभ्यां लिङ्गे चित्तो देवस्त्वयार्चायां युगे युगे श्रीकालोत्तरे स्थिरलिङ्गे सदा कार्यसिद्धिका

डर्गा
२२

मैः प्रयत्नतः भुक्तिमुक्तिप्रदं पुंसां चरलिंगे शिवार्चनं सर्वत्र संस्थितः पूज्यः सर्वाधारेषु सर्वदा
 तथापि लिंगे भगवान् पूजां गृह्णाति धर्मेतिः अप्यपूरा कृता पूजा मंत्रद्रव्यक्रियादिभिः
 तथापि लिंगे संपूर्णपूजा भवति षण्मुख शिवस्य प्रतिमायां प्रयत्नेन कृतया सांग पू-
 जया यत्फलं तत्फलं प्राप्य भगवा लिंगपूजया प्रतिमायां यथाशास्त्रं सांगत्राकर पूजनं
 कर्तुं न त्राकानेयस्माद्विनांग पूज्यं प्रयत्नतः स्कादे योर्चीयामर्चयेत् पूजया पूर्णवर्षं शतनरः लि-
 गमेकदिनं पूज्यं समभ्येत न संशयः लिंगेर्चिते यथा देवि परिनुष्यामि पार्वति न ते वा प्रति-
 मायां युगकोटित्राते रापि लिंगपूजयेत् शिवलिंगे सदा कार्यं शिवपूजामनीषिभिः लिंगे
 व्यंगापि सांगे वत्रिष्व पूजायते द्विदौ लिंगद्वयं समासाद्य मते गिरि विजापतिः वेरात्पुष-
 तमं लिंगं मम पार्वति सर्वदा स्कादे पि शोभो लिंगे समभ्यर्च्य उरुमार्थं वतुष्य प्राप्नोत्पुत्र-
 पुमान् सद्यो नात्र कार्यं विचारणा समर्च्य शोभं लिंगं अपि जन्मशताव्रितं पापपुंजं ह-
 त्पुमान् त्रदाया पुत्रं किं किं न संभवेत् शिवलिंगं समर्च्य नात्र त्रैलोक्ये श्रव्यं संप-
 निभया प्राप्ता सहस्रगो वायुपुराणे अयमेव परो धर्मः किं दमेव परं नेयः इदमेव परं ज्ञा-

लिं० वं०
२३

नन्निवलिङ्गं यद्वर्चते ये लिङ्गं सकृदप्यत्र पूजितं पार्वतीपतेः कुतो जन्मभयं तेषां संसारे दुःखसाग-
रे सर्वपरित्यज्य सर्वे ये लिङ्गं शरणगतः न तं पापं निवाध्यन्ते महान् अपि दिवाकर न लिङ्गाराधना
तु रण्यत्रिभुलोकेषु पावनं कालिकापुराणे लिङ्गे चित्ते चित्तं सर्वजगत्स्थावरजंगमं संसारार्णव
मग्नानां नान्यत्तारणसाधनं अज्ञाननिमिराधाना विषयासक्तचेतसां सुवनान्योस्त्रिजग-
ति लिङ्गाराधनमन्तरा सौरसहिताया रुद्रलिङ्गार्चनं भक्त्या कुरुते वेदवर्त्मना सर्वपातक
युक्तोऽपि पूज्यते मानवो चिरान् पाप्मन महेश्वरकृतं सर्वत्रैलोक्यं सचराचरं ते कृतघ्ना भविष्य
नित्येन भक्ता महेश्वरे स्कादे जठरे लीयते प्रलावामतश्च जनार्दनः हृदये चैव गायत्री सर्व
देवास्तथा गङ्गे लीयन्ते मूर्ध्नि चैव देवः सद्यङ्गयदकमाः तस्मात् पूजयते लिङ्गं विहाय प्रतिमां
नरः भविष्ये यस्तु पूजयते लिङ्गे देवादिमां जगद्गुरुं तस्य प्रीतः प्रदास्यामि शुभां धनो कानन
कमात् शिवगणसंवादे लिङ्गमध्ये महादेवः साक्षादेव व्यवस्थितः अनग्रहाय लोकानां त-
स्माद् लिङ्गं पूजयेत् कुरुते त्रैलोक्यं सतायुः फलं नैमिषे ब्रजे प्रयोगे च प्रभासे च गङ्गासागर
संगमे पुष्कले भारभूते त्रोगोकरा मंगणेश्वरे तत्फलं दिवसे नैव भक्त्या लिङ्गार्चनाद्वयेन
नास्ति लिङ्गार्चना तु रण्यं अधिकं भुवनत्रये लिङ्गे चित्ते खिलं विश्वमर्चितं स्यान्न संशयः य

डगा
२३

त्रिधाया नितीर्था निप्रणान्पायनानि च त्रिवलिंगे वसन्त्येव तानि सर्वाणि नारद तस्माद्विगं स
 दाष्टुं भक्तिभावेन नित्यं यः स्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः यस्तु लिंगार्चनं कुर्याद्भक्ति
 भावेन नारद त्रिवार्चनरतो नित्यं महापातकसंभवेः दोषैरन्येन लिप्येत पञ्चपत्रमिवांभसा लि
 गार्चने भवेदुद्दिष्टायामेवात्र भास्कर येषां पुनर्भवश्चेदं चिकीर्षति महेश्वरः । न लिंगाराधनात्पु
 ण्यं त्रिषु लोकेषु चापरं सर्वतीर्थाभिवेकः स्नाद्विगं स्नानां वृत्ते वनात् तस्माद्विगं त्वमप्येकं संम
 चैयमहे त्रितुः संप्राप्तं परमां लक्ष्मीं महातेजो भुजं भर्णी विष्णुं प्रति त्रिवर्क्यं सौरपुराणे लि
 गेमां पूजयित्वा लिंगं पथरो घृतं अत ऊर्ध्वं न संदेहः सर्वे चान्ये दिवौकसः लिंगाराधनतः क्षिप्र
 मज्ञानेनात्रोद्याम्य हं लिंगार्चनरतानां च नास्ति संसारजं भयं तत्रैव नारदं प्रतिबुद्धलो वाक्यं
 नास्ति लिंगार्चनादन्यच्छ्रेयोस्मिन् भुवनत्रये ज्ञात्वा त्वमेवं देवर्षे लिंगार्चनरतो भव वासिष्ठ त्वे
 गे जन्मांतरसहस्रेषु यज्ञदानोद्दिग्भिर्हिजाः नराणां क्षीणपापानां शूद्रा लिंगार्चने भवेत् यत्रा
 स्तुपांसि दानानि तीर्थसेवा जपोत्सवं सर्वलिंगार्चना हीनं फलायनं भवेद्दिजाः सर्वेषामेव ध
 मीराणां महिम्नं गाराधनं वरं कीदृति त्रिधा वा यत्र लिंगं कृत्वा व्रजं त्रियं सेकतं मृगमयं नापितं भ
 वंत्येव भूभुजः कूर्मपुराणे न च लिंगार्चनात्पुण्यं लोके स्मिन्भीतिनात्रानं तस्माद्विगं गहितायेषां

लिंगं चं०
२४

लोकानां प्रजयेच्छिवं यः त्रिवंशजयेन्निसं लिंगे भक्त्या मुनेन यः गृह्णानस्कंधो रं त्रिवंसाक्षाद्वा प्रया
नू ज्ञानानियन्ताश्च महानपांसि सन्पातवृत्तिश्च त्रितैः प्रियत्वं सर्वं न तुल्यं भवतीत्यस्य लिंगस्य नि
त्यार्चनयेति विधिः त्रिवंशरूपे विना लिंगार्चनं यस्य कालो गच्छति नित्यं महाहानिर्भवितस्य दु
र्घ्नस्य पुरात्मनः एकतः सर्वहानानि वृत्तानि विवेधानि च तीर्थानि यमायत्ना लिंगार्चनं चेक
नः स्मृता कलौ लिंगार्चनं श्रेष्ठं यथा लोके प्रवृत्ते तथानास्तीहनास्तीति रास्त्राणामेव नि
र्णयः न लिंगाराधना पत्न्यनुरूपं वेदचतुर्वर्षि विद्युते सर्वरास्त्राणामेव विनिश्चयः सर्वमन्य
त्यविष्णुकर्मजा लं विनोद्यतः भक्त्या परमया विद्वांस्त्रिगमेकं समाश्रयेत् कान्ताखंडे एक
स्मिन्ना भवेत् लिंगे विधना सम्पत्तिर्न क्षयेच्छ्रद्धा पराधानात्तन्मोहं च यच्छति ननुष्यति य
थात्राभुर्यश्चानततपोव्रतैः यथातुष्येत्स कृद्भिर्गोविधिनभ्यर्चिते सति लिंगार्चनविधानज्ञो
लिंगार्चनरतः सदा अक्षरवसंविज्ञेयः साक्षाद्दृष्टोऽपि मानवः न गोत्रानुप्रदानेन सुवर्णत्रा
नदानतः यत्कल्ले लभ्यते पुंभक्तस्य कृद्भिर्गोपूजेनान्न सौरपुत्राणो धर्मार्थकाममोक्षाणां
लिंगार्चाहेतुरुच्यते उपसर्गोऽश्रमं याति धृष्टं ते विधुपद्मवाः मनःप्रसन्नतां याति पूज्य
मानं महेश्वरे पूजिते सर्वदेवेशे सर्वदेवनमस्कृते पूजिताः सर्वदेवाः स्पर्शतोऽसौ सर्वगो वि

12

मि

एव

हर्गा

भुः लिंगार्चनरतेनित्यं महापातकसंभवेः दोषैर्न लिप्यते विद्वान्पुत्रपत्रमिवांभसा किमत्र
 शास्त्रे मालाभिः संक्षेपेणोपदिष्टपते व्यापारान्सकलां स्पृत्वा पूजयध्वं महेश्वरं किंवेदः
 किंतु वाशस्त्रैः किंवातीर्थादिसेवया शिवः संपूज्यतां नित्यमुपदेशोयमुत्तमः सत्यं वचि
 हितवचिसांख्यविपुनः पुनः असा रे दग्धसंसा रे सांख्यश्चैव पूजनं तदस्पदग्धसंसा
 रं गंधिरत्यतदुर्ध्वः परं निर्मूलविच्छेदिक्रियतां तद्रुवाचनं ये वामदेवं हियजंति नित्यं
 सद्धतरीनाः किल लिंगमूर्तिं ते ध्वस्तदोषाहि भवंति मर्त्या भवां पुरा विविधमंतरं नित्यं
 ते रिशं विविधेयं ते देवर्षिपितृमानवाः तर्पिताः स्युर्जगद्भुजैर्यो रिशो भगवान्भवः कर्मभू
 मोहिमानुष्यं जन्मनां नियुते रपि स्वर्गपवर्गफलदं कदाचित् प्राप्यते नरेः तदीदृक्पुल्लं भं प्रा
 प्य नोर्चयन्तीहये शिवं ते यो हि मूढ मूर्खारणां विवेकः कुत्रातिवृत्तिः अयमेव परो धर्मश्चोर्ण
 मेतत्परतपः इदमेवाखिलज्ञानं पूजनं यन्महेशितुः तस्मात्सर्वपरित्यज्य कलौ पूज्यः स
 दा शिवः पद्मपुराणे लिंगपूजे वक्तव्यामुमुक्षुभरहर्निशं बहवो मोक्षमापन्ताः शिव
 लिंगस्पृजया देवैर्न रैश्च गंधर्वैर्मुनिभश्च मुमुक्षुभिः अग्रमादेन कर्तव्या लिंगपूजे वस
 वथा शिवस्पृशन्निधिर्निगे सर्वकालेषु सर्वथा निवृत्त्यतो लिंगपूजा कर्तव्या सततं उधः

13

लिं० वं०
२५

वेदोक्तलिङ्गपूजैवकर्तव्यासततंतु धेः वेदमार्गरतैः अद्वैर्भेदरूपफलार्थिभिः सर्वसितार्थदंनित्यं स
लभं लिङ्गपूजनं यत्कामताजनाः सर्वनरके निपतत्यहो लिङ्गपूजनमात्रेण बहवो मुनयः पु
राययुः कैलासनिनयमयत्नेनेव दुर्लभं लिङ्गपूजापरं चोवा निरीक्ष्य यमकिंकराः दूरादवप
लायते स्म रतो यमत्रासनं न लिङ्गपूजनादप्यभिः श्रेयसं करं परं सत्यमेतत्सत्यमेतत्स
त्यमेव तसं त्रायः लिङ्गार्चनस्य माहात्म्यममेयं निगमेरपि न ज्ञातं सर्वथा सम्यक्ब्रह्मवि
द्युसुरैरपि कूर्मपुराणे लिङ्गात्परतरेनास्त्रिलिङ्गं मोक्षप्रदं मृतं तस्माद्भिरोच्ये दीना
सर्वकामप्रदं विभुं अत्युत्तमं स्थानं सस्य त्रिवलिङ्गं शिवात्मकं पूजनीयं प्रयत्नेन तस्य क्ता
न्याराधनं यतः शिवं प्रयात्ययत्नेन सर्वे पि शिवपूजया अतो नानाविधोपायैः कर्तव्यं लि
ङ्गपूजनं सर्वज्ञः श्रीमहादेवः स सर्वव्यापको पितृन् स्वभक्तान् गृहार्थं यलिङ्गाकारेण
निष्पि स सा बत रुम्बला नि लिङ्गार्चनं दवाग्निना सद्यो भवन्ति दग्धानि प्रवृत्तान्यपि सत्त्वरं प्र
हृदं गृह्णन् संवर्धं महासंसारपादपम् लिङ्गार्चनं कुठारेण धित्वा यांति परं शिवं पुरा संसा
रत्रां त्यर्थं बहवो नृमुनीश्वराः लिङ्गस्वाराधनं कृत्वा मुक्ताः संसारवन्धनात् विना लि
ङ्गार्चनं क एव संसारे न विनश्यति अतः संसारत्रां त्यर्थं कुसुमैश्चित्रैश्च पूजनं ब्रह्मवैवर्त
द्वितीयविभागे उपमन्यु हरिः श्वेतो नं दिवा एण द्वातनाः लिङ्गाराधनतो नोपि म।

३५
२५

किं भुक्तिः समागताः शिवरहस्ये गर्भधारणः केशसन्नातः सफलः स्मृतः युद्धार्थं निर्ग
 नः पुत्रोऽलिङ्गार्चनरतो भवेत् लिङ्गस्यार्चनमेवैककलौ सारतः श्रुताः तद्वद्वारसंसार
 महासंगरतारकं संसारानलतृप्तानां शिवलिङ्गार्चनान्मृतं संसारनापपापचसद्योदरी
 करोति हि शिवलिङ्गं समभ्यर्चयः प्रपूजति शिवमुदा स एव सर्वभाग्यानामालयो भव
 तिधुव शिवे किं वरुनो कतेन नित्यं यो लिङ्गपूजकः सममातिप्रियतमः सत्यं सत्यनस
 त्रायः कलौ नुमानुवजन्मभवत्यन्यतः पुनर्भूतं तत्र चेत्ता नुवजन्मकते व्यं लिङ्गपूज
 नं मानुषेष्वापि चेज्जन्मवास्तव्य एषा बालरायादि तदा त्वेव रूपं कर्तव्यं शिवलिङ्गस्य पू
 जनं सनत्कुमारसहितायां वरुणां परमो धर्मः शिवलिङ्गार्चनं परं न तस्मादपरे
 धर्मे विरुणां परमो नृप द्विजानां न विरोधेण शिवलिङ्गार्चनं परं यत्फलं प्राप्यते राज
 नू शिवलिङ्गस्य पूजया तत्फलं नैव संप्राप्तमस्मै धातुदेरपि लिङ्गार्चनेन यत्प्राप्यत
 त्याप्यनान्यधर्मेतः सत्यमेतत्सत्यमेतदिति जावलिवादिनः लिङ्गार्चनप्रभावस्तु
 वेदेषु वरुधाश्रुतः वेदेरपि न विज्ञातस्तत्प्रभावो नराधिप ॥ १ ॥ धर्माः सन्ति स रुस्रवेगापि
 निगमेरुक्तास्तथा ते ख्यं धर्मः श्रुतिश्रुतौ वरुविधेर्देदांतवाक्ये रपि लिङ्गारा
 धनलक्षणः क्षणमपि त्याज्यो न सर्वात्मना लिङ्गाराधनमविकापि कुरुते सर्वकवा सापि

15

लिं० चं०
२६

सा इदानीं लभयं लिंगं विष्णुः पूजयते स देतादिवचनैर्विज्ञो रपि लिंगा राधनं नियमेनैव श्रूयते कि
मुतान्यथा जीवानां लिंगपदस्यार्थमाह कालेनारे लीयते यत्र भूतानि निर्गच्छते यतः पुनः तेन
लिंगं परं व्योम निष्कलः परमः शिवः लिख्यते चिंत्यते येन भावेन भगवांश्चिद्वः योगिभस्स द्वि
धालिं गवक्तावक्त्रोभयात्मकं व्यक्तं तत्सकलं ज्ञेयं मध्यं तं निष्कलं मतं ज्ञानज्योतिर्मयं लि
गं व्यक्ताव्यक्तमिदं स्मृतं तद्यो रवल्लभं मे श्वरं ब्रह्मेश्वरं व्यासेश्वरं विल्लकेश्वरं वसिष्ठेश्वरं
अगस्त्येश्वरं त्यागीनि लिंगानि दृष्ट्वा नैवेद्यं होतुं रुषेः प्रतिष्ठितानि प्रार्थितानि च तत्र तत्रा
मपूर्वाणां दृश्यंते तद्विषयाण्यपारं ब्रह्म तत्राः श्रूयंते ततो लिंगा राधनं मेव प्रतिष्ठा
पेक्षया सर्वार्थसाधकं तयोक्तिं चिंतय प्रदं चेति सिद्धम् लिंगाभावे तु प्रतिमायां स्थापने ममे
ति लिंगो न्युक्ता निज्ञो वागमे यन्नरा गता वमीर प्रप्ये राग इदानीं लगे नेद विद्रुममौक्तिक
राजतसौवर्णं हीरकपादकवाणजशिवनाभपाथिवमुत्तरोत्तरं मुत्तममिति वर्णभेदे
नस्त्रिंशभेदमाह विद्येश्वरसंहितायां ससलिंगं ब्राह्मणं सर्वोभीष्टप्रदं भवेत् वा रा
लिंगं च त्रियाणं महाराज्यप्रदं शुभं स्वर्णलिंगं तु वैष्णवानां महाधनपतित्वदं त्रिलालिं गं तु
शूद्राणां महाशुद्धिकरं शुभम् स्त्रियाभावेन्यदो यत्तु पूजायां न निषिध्यते स्त्रीणां तु या
थिवलिंगं समं तेषां विशेषतः विधवानां निवृत्तानां न सलिंगं विशिष्यते विधवानां प्रवृ

16

दुर्गा
२६

तानां स्फाटिकं परिकीर्तितं वा एतल्लिङ्गं नक्षत्राणामुक्तं संहितायां नर्मदाजलमध्यस्थं वा
 एतल्लिङ्गमिति स्थितं वा एतल्लिङ्गं चित्तं तल्लिङ्गं चित्तं तल्लिङ्गं चित्तं तल्लिङ्गं चित्तं तल्लिङ्गं चित्तं
 तुलासाभ्युपजायते तदा वा एतल्लिङ्गं समाख्यातं त्रैलोक्याणां समं नद्यां वा प्रक्षिपेद्भूयो यदा
 तदुपलभ्यते वा एतल्लिङ्गं तदा विद्विस्सर्वलिंगोत्तमोत्तमं स्फाटिकं त्रिविधं प्रोक्तं स्वर्गं च प्रा
 नलात्मकं प्रवृत्तं रक्तं वपीतं च क्रमात्त्रैलोक्यानि इत्यल्लिङ्गभेदव्यवस्थायुगोत्तरविष
 या कृते मणिमयं तल्लिङ्गं त्रैलोक्यानि नक्षत्राणां द्वापर्यो रदश्वेयार्थिवं तल्लिङ्गं सर्व
 एषमाणां तु कर्त्तव्यं पार्थिवमेव होतव्यं कारुण्यं कर्त्तव्यं पार्थिवं तल्लिङ्गं सर्वसाधारण्येन तल्लि
 ङ्गेनोक्तत्वात् तदुक्तं वायुपुराणे कर्त्तव्यं पार्थिवं तल्लिङ्गं त्रिभिर्द्वैतं पार्थिवं नतु
 तल्लिङ्गेन वरुणः सिद्धिमागताः देवा सुरमनुष्याश्च यदा गन्धर्वराक्षसाः प्रभृन्मूर्तिषु सर्वाः सृष्टि
 र्वै पार्थिवीपरा तस्मान्न पार्थिवं तल्लिङ्गं सर्वभ्यः प्रेष्यमुच्यते तल्लिङ्गे तदुक्तं तल्लिङ्गं महाविष्णुभक्त्या
 ब्रुव पार्थिवं चारुचित्रं समभ्यर्च्य तन्मन्त्रं वा न्यस्य पदं ब्रह्मा सर्वजगत्कर्त्ता मूर्द्धनि गे शिवमर्च
 नात् भारतीमा प्रवानाश्रुतस्मात्सूक्तं महीमयं मृण्मयं तल्लिङ्गमभ्यर्च्य मरुतः शकला अपि
 लब्धवन्तः श्रियं पूजां तस्मात् यस्यां प्रियाणि पूजायं भवन्ति शुभदेहिनिः कदाचिदपि वा विप्र

17

लिं० चं०
२७

सकलं न स जीवितं एककालं द्विकालं वा त्रिकालं मथवानरः लिङ्गं महीमयं पूज्य शिवसायुज्यमाप्नुया
त् आदित्यपुराणे लिङ्गानामपि सर्वेषां पार्थिवं लिङ्गमुत्तमं तस्य स पूजनादेव सर्वोत्कामो भवति
पुयात् शिवरहस्ये शिवलिङ्गसहस्राणां पूजया यत्फलं भवेत् ततः शतगुणं पुण्यं धातुलि
गस्य पूजने धातुलिङ्गसहस्राणां पूजया यत्फलं भवेत् ततः शतगुणं पुण्यं वाणलिङ्गस्य पू
जने अनंतवाणलिङ्गानां पूजया यत्फलं भवेत् ततो नैतदगुणं पुण्यं रसलिङ्गस्य पूजने ततः
शतगुणं पुण्यं मृत्तिलालिङ्गपूजने तस्मात्सर्वप्रयत्नेन लिङ्गं पूज्यं महीमयं अर्च्यं वा पार्थि
वं लिङ्गं यो न्यदेवं प्रपूजयेत् वृथा भवति सोऽपूजास्नानदानादिकं वृथा मुने सर्वप्रयत्नेन
कर्तव्यं लिङ्गमुत्तमं पार्थिवं हि नृभर्तृत्वं कार्यमुद्धिन्नपयन्तः अर्च्यं पार्थिवं लिङ्गस्य कोटि
यत्फलप्रदा मुक्तिमुक्तिप्रदानित्यंततः तत्कामार्थिनो नृणां शिवरहस्ये कुवेरप्रतिहिमालय
वाक्यं नित्यं पार्थिवं लिङ्गानि पूजयस्वनरेश्वर यस्तु पार्थिवं लिङ्गानि पूजयिष्यति सोऽनर
समस्तभाग्यभृग्भुक्कालभते राज्ञः पदम् यस्यास्यैश्वर्यमोक्षो धाते न यत्नेन सादरं पू
जनीयं विधानेन पार्थिवं लिङ्गमुत्तमं राज्ञः पार्थिवं लिङ्गस्य पूजनादेव सर्वथा मुक्तिर्काला
समायाति स्वयमेवानियम्यते मृण्मयं लिङ्गमभ्यर्च्य सर्वपापैः प्रमुच्यते अतः शैवो भव प्री
त्या पार्थिवं लिङ्गमर्चय तत्पूजया तवेष्टार्थाः सिद्ध्यन्त्येव न संशयः कुरुष्व पार्थिवं लिङ्गं सर्व

पुर्ण
२७

करं कल्लूरीसंभवंसुगंधकरं गोरोचनसंभवंरूपकरं यक्षकर्दममयंप्रीतिकरं गोमयसंभवंस
 वरोगहरं भस्मोद्वंमोक्षकरं हारिद्रंप्रीतिकरं नवनीतजंकीर्तिकरं दधिजंलक्ष्मीकरं दुग्ध
 जंसुखकरं शर्करामयंपुत्रकरं लवणसंभवंसर्वलोकवशंकरं ग्राठकीपिष्टजंरतिशो
 र्थकरं तुषोम्यंशुमारणकरं गुडजंप्रीतिकरं यवपिष्टजंवंशकरं तंडुलपिष्टजंवस्तुपुत्र
 करं धानजंधान्यकरं कलौद्रवंफलप्रदं धात्रीफलैद्रवंमोक्षकरं पूर्वागुडूचीसंभवंत्र
 पमृत्युहरं इक्षुसोद्वंशानूचाटनकरं कौकुमंकांतिकरं श्वेतागरुसंभवंमहावृद्धिकरं
 कृष्णागरुसंभवंधारणप्रदं गोधूमपिष्टजंगोधनकरं मुद्रपिष्टजंमुक्तिकरं माषपिष्टजंनि
 त्पमिष्टान्नप्रदं ज्वलकपिष्टजंबुद्धिकरं प्रियंगुपिष्टजंयमलोकनिवारकं नीवारपिष्टजंस
 र्कारिष्टनिवारणं श्वेततिलसंभवंश्वेतद्वीपवासप्रदं कृष्णतिलसंभवंस्त्रीणां कामप्रदं र
 तेषालिंगानां संख्यासापेक्षत्वात्पूर्वाक्तसंख्यानां लिंगापेक्षत्वात्कामनेत्रेणैव समुच्चयः को
 र्यः इतिकामनाभेदेनलिंगभेदः अथरुद्रभेदेनलिंगभेदः वासिष्टलेंगे ग्रीष्मे महि
 कापुष्पसंभवलिंगपूजनात्कृषिवृद्धिर्भवेत् वर्षासुकनकपुष्पसंभवं शरदिनीलोत्पल
 मयं हेमैतेजातिकुसुमैर्लिंगं कृत्वा पूजयेत् शिशिरेकरं रवीरपुष्पसंभवं वसंतेधत्तर

लि० वं
३०

पुष्पसंभवं अथ पुष्पमेदेन कालविशेषमाह तत्रैव वत्सरं मृगमयं लिङ्गं वृहती कुसुमेन वैः संपूज्य क
पिलात्पेन नैवेद्यं देयमादरात् पुष्पाणि च प्रदेयानि नित्यं साङ्गं रातत्रयं रात्रयः पूजयेद्भक्त्या सक
यं कृत्वा को भवेत् नीलोत्पलैः समभ्यर्च्य मृगमयं लिङ्गमुत्तमं महानिधिपतिर्भूत्वा मुक्तो भव
ति वंधनोत् जपापुष्पैः समभ्यर्च्य निद्रा लिङ्गं च पार्थिवं महाव्याधिविनिर्मुक्तौ दीर्घायुर्जायते
नरः एकविंशति लिङ्गानि पार्थिवानि प्रयत्नतः नित्यं लक्ष्मि जपापुष्पैर्मोसमेकं प्रपूजयेत्
नगोद्युतदीपाश्च देयाः रातत्रयं च स घृतं क्षीरं नैवेद्यं क्षीरान्नं च प्रकल्पयेत् भोजनीया
मिन्नं विप्राः स्वाध्वनेः सुरसायनेः सुवर्णदक्षिणा देया यद्वा कृत्वा लक्ष्मि कंसुत रात्रयः पार्थिवे
लिङ्गे पूजां कृत्वा प्रयत्नतः समहारोगकोटिभ्यो मुक्तो भवति सर्वथा योर्चयेत् मृगमयं लिङ्गं
नित्यं पूर्वा सहस्रतः सर्वविद्यासंपन्नो गुरुजिह्वभविष्यति प्रातर्मयलिङ्गानि नित्यं त्री
णि प्रपूजयेत् वृहती विल्वयोः पत्रैर्नैवेद्यं गुडमेव च एवं मासत्रयं कृत्वा घृतं तूपं तनूत धनं
एकादशी वलिङ्गानि गोमयोत्थानि योज्यं जैत्र प्रातर्मध्याह्नयोः सायं निशीथे प्रतिवासरं
तं सर्वाः संपदो पायात् षण्मासानेव माचरेत् यो यजेत्पि च मंदोत्थे पत्रैर्गोमयसंभवं वा
एवोसमेकं लिङ्गं तु नैवेद्यं गुडसंभवं कुष्ठं मरुश्च रध्यायेत्स पराजयते रिपून् ननु पूर्वोदा

दुर्गा
३०

हतवाकोपुवि विधफलवाङ्मयस्मरणान्त्रिवलिंगार्चनं काम्यमेव नित्यमिति चेन्न यावज्जीवसदा
 नित्यशब्देर्मित्यथावगमात् **स्कांदे** किंवेदेः किंततः शास्त्रैः किंतपोभरयव्रतेः शिवः संपूज्यतां नि
 त्यमुपदेशोयमुत्तमाः लिंगे व्यापारान्तकलास्तत्कापूजयध्वंसदाशिवं शिवधर्मे भक्त्येवैकम
 नाभूत्वायावज्जीवं प्रतिज्ञया अर्चयेत्तं महादेवमापन्नोपि सदाबुधः तथावीप्साप्रवणान् यत्र
 पुष्यादिभर्भक्ताचिरवेदोक्तवर्त्मना लिंगेदिनेदिने देवं पूजयेदादरेण तु लिंगपूजायाप्रक
 रणेप्रत्यवायप्रवणान् तथाहि शिवरहस्ये शिवलिंगमनभ्यर्चयोभुंक्तैर्मोहसंगतः सयाति
 वरकंधोरयावदाचंप्रतारवं लिंगार्चनविहीनस्य समस्तानिष्फलाः क्रियाः ततः सर्वार्थसिद्धि
 र्थलिंगपूजाविधीयते नित्यकर्मसमृद्धयर्था नित्यमेव श्रुतं श्रुतौ तस्माद्वलिंगार्चनं कार्ययत्नेन प्र
 त्यहं द्विजैः शिवलिंगार्चनं कार्यसत्त्वाकार्यमशेषतः यदि त्यजति मोहेन प्रत्यवेति न संशयः
 सनत्कुमारसंहिताया अर्चनभ्यर्चनमहादेवं यो आतिफलमनुवा संप्राप्नोति सुहृज्जन्मदुष्ट
 चांशलयोनिषु पाप्मे यो न पूजयते लिंगं बुद्धिहीनं प्रकाशकं शास्त्रवित्सर्ववेत्तापि च
 नुर्वदीयश्रुत्वा लिंगपूजायाप्रकरणेप्रत्यवायप्रतिपादिकामारव्याधिकामोह शिवरहस्ये

21

लि० वं०

३१

आर्यावर्ते प्रगकश्चिद्राज्ञो वेदपारगः सर्वमौभाग्यसंपन्नः सर्वज्ञास्त्रविशारदः कलत्रपुत्रपौत्रादिसौ
 खवृद्धिकरः सदा नित्यं शिवार्चनरतः कृतज्ञः सर्वसम्मतः कदाचिन्नुद्धितः श्रोता विस्मयप्रिय
 पूजनम् चकार भोजनमन्तः प्रदो वेवलवदली ततः सदैव योगेन पंचत्वमगमद्विजः ततोय
 मनेष्टेनोतः श्रुतेः संताडितो भूत्वा यमाग्रे संनिविष्टोऽप्युनः संताड्यन्मुहुः तौ नुवाच य
 मः जीत्यानदा को येमिति स्फुटं यमदूता ऊचुः यमाय ब्राह्मणः पूर्वविहाय शिवपूजनं
 उवासे कदिनमतः रां करस्मरणं विनो अनेन भुक्तमन्तं च श्रोतेन ननु धितेन च शिवा
 यना चित्तं दिव्यमन्त्रं स्वप्रियमादरात् कियत्पर्यंति मे तस्य नरके वसंति गता कीदृशेन
 रके योऽप्यो वद सर्वमत्रोद्यतः यम उवाच शिवलिंगार्चनं नित्यं नित्यं तत्कमनेन किम् क
 दाचिदप्यवाप्त्यक्तं मस्य तद्वापयन्तुवः यमदूता ऊचुः शिवलिंगार्चनं नित्यं कृत्वा नेन स्थि
 तं पुरा कदाचिदेकदोत्यक्तं ननु धितेन भूत्वा येम इति तद्वचनं श्रुत्वा विचार्यो वरुधायमः
 धर्मशास्त्रविरोधेन वचः प्राह विचक्षणः पंचवत्सरपर्यंतं तत्र श्रोतेन निरंतरं तिष्ठत्वयं त
 तो भूमौ स्वयमेव यतिष्यति इति पूर्वयमेनोक्तं तदा तदभवत्तथा ततोयत्नेन कर्त्तव्या
 लिंगपूजा निरंतरं स्नानं संध्यालिंगपूजा होमश्च पितृतर्पणं स्वाध्यायश्चैतिषादिभिः

 उमा
 ३१

कर्तव्यं नियमेन हि नित्यत्वेनैव विधिना प्राप्तेः शिवपूजायामलस्यः
 करिष्यति मूर्च्छाः सविहायदीरमुष्मन्त्रं पिबति सर्वदा तथा चैवानसंहितायां यस्य ना-
 स्ति गृहे नित्यं शिवलिंगार्चनं शिवे तद्गृहं चांडिचांडालगृहमेव न संशयः शिवलिंगं नयं स्या
 स्ति विल्वपत्रादियुजनं तद्गृहे जलमप्येत्यनुपेयं सर्वथा विज्ञेयः येन नाभ्यर्च्यते लिंगं मोहा
 द्वात्पापि सर्वथा न संवदेद्भूमेः एवापितेन साधनं संवसेत् शिवलिंगार्चनं यस्तु न करिष्यति
 दुर्मतिः तत्सर्वत्रोभानुनालौक्यसंबेत्तं स्नानमाचरेत् शिवलिंगार्चने यस्य नोत्सृष्टाधारणा
 नतिः चांडालः स तु विज्ञेयः सर्वकर्मवहिष्कृतः शिवलिंगार्चनं नित्यं यस्त्यजेद्दिवेकतः स
 याति नरकं घोरं यावदाज्ञं पुनारकं अत्यंतदुर्लभं जन्म कलौ प्राप्यादिमानुषं यदि नाराध
 येच्छं भुंजन्त्यजन्म निरर्थकं न पेयं जलमप्यादौ मा भनभ्यर्च्य सर्वथा विवेद्यदिप्रमादेन रे
 नः पापी भविष्यति लिंगपुराणे हि शिवलिंगार्चनं न्यत्काभोक्तमिच्छं नियो नरः तमानोया
 यसेः पिंडः संताड्यति भास्करिः येन न क्रियते देवि शिवलिंगस्य पूजनं तमानोयाति यत्ने
 न कटके स्ताड्याम्यहं पाप्मेपि लिंगपूजाविहाये बयदिभुंक्ते भ्रमाद्भिजः तदा तदन्तं नि-
 कास्य चरेच्छां प्रायणायकं तथा तत्रैव लिंगार्चनं विहायेव भुंक्ते मे ते दुःरात्मभिः पत्रेपेता

लि० च०

३२

कृमिकुंडलान्कृमिभक्षणात्तत्परान् ब्रह्मोत्तरखंडे चरंध्याणपरित्यागश्चेष्टुं त्रिवारसोपिवा नत्वनभ्य
क्षुंजीयात्तु भगवंतं त्रिलोचनं ओंकारमाहात्म्ये वरं वंध्या नारी वरमुपि च गर्भस्य पतनं वरं मृत्युं जी
नतदनुदिवसे वीकतिपयेः वरं डिंभे जाते रुटि तिज्जनयित्री हिमैरणं ननु श्रेयः वीवेतरकुसुम
संगे विहरणं तथा वरुजा बालोपनिषदि अहरहः त्रिवलिंगमनुभ्य च्येना श्रीयात्फलम्
न्न मन्यद्यद्य श्रीयाद्वैतो भक्षी भवेन्नापः पिवेद्यदि पिवेत्स्य पोभवेत्प्रमादेनैकदा त्वनभ्य च्य
मां भुक्ता भोजयित्वा वा केरान्वापयित्वा गवान्पिपं च संगृह्यो पोष्य जले रुद्रस्थाने वा जपे
त्रिवारं वा त रुद्रिथमादिन्यपन्नपन्नाभ्यायन् स्वकं कर्म न तोरो दुरैवमंत्रैर्मां जं नं कुर्यात् न तो
भोजयित्वा ब्रह्मणान्नूतो भवति अन्यथा परतो यातना मश्नुत इति तथा चोक्तं वायवीयसं
हितायां असंपूज्य न भुंजीत त्रिवया प्राणं चरात् यदि पोषेन भुंजीत स्वैरंतस्य न निष्कृतिः
प्रमादेन तु भुंक्ते चेत्तदुद्गीर्य प्रयत्नतः स्नात्वा द्विगुणमभ्य च्येदेव देवी भुपोष्य च त्रिवस्यायु
तमभ्य स्पृष्ट्वा चर्यपुरःसरं त्रिवस्वमंत्रमिति शेषः परद्युः त्रिक्रितो दत्वा सुवर्णं द्यु त्रिवाय
च त्रिवर्भक्रोय वा कृत्वा महापूजां शुद्धिर्भवेत् कर्मपुंराणेपि नार्चयंति च ये रुद्रं त्रिवं त्रि
दशवं दितं तेषां ज्ञानं तपो यज्ञो वृथा जीवितमेव च यो मोहादथवा लोभादकृत्वा त्रिवं

दुर्गा
३२